

Като дойде подъ дърветата, спрѣ се като грѣмнатъ... На всѣко дърво имаше по една, по две маймунки... Тѣ кжсаха нѣкакви плодове изъ между листата на дърветата и лакомо лапаха... Кжсаха и лапаха!

Пенчо изведнажъ огладнѣ още повече. Той реши веднага да се качи на едно отъ тия дървета, при една малка маймунка и да похапне отъ неговитѣ плодове.

Но дърветата бѣха тѣй гладки, че Пенчо не успѣ да се покатери нито педя нагоре... Тогазъ, разсърденъ, той почна да граби камъни, да замѣрва и хвърля нагоре въ дърветата та да си обрули отъ плодоветѣ...

Ризбира се, не можа да откжсне нищо. Но следъ малко той се отдрѣпна изплашенъ на страна, защото отъ всички дървета захвърчаха къмъ него едри гроздаци съ плодове..

Маймункитѣ отдавна бѣха съгледали Пенча и го наблюдаваха да видятъ какво ще направи. И щомъ той започна да хвърля камъни къмъ тѣхъ, тѣ започнаха да му подражаватъ и да хвърлятъ къмъ него това, което имаха въ ржце... Хвърляха плодоветѣ...

Пенчо се изплаши страшно отначало, после грабна единъ гроздакъ, откжсна плодъ и хапна... Вкусенъ, много вкусенъ!... Поразгледа Пенчо плода и извика радостенъ:

— Фурми!... Фурми били!... И се наяде прекрасно.

Малко по-настрана Пенчо видѣ едно изворче съ бистра вода и се напи... После видѣ едно по-низко дърво, съ клони увиснали близо до земята. Пенчо отиде подъ него, покатери се по клонитѣ и се изкачи високо въ дървото. Намѣсти се хубаво между два клона и се приготви да